

deschcizk s njejes wulwa so won do nascheje wutrobny a
czini s njeje Knjesowj tempel. A jenož shtož tak jeho
pschichod shoni, tón prawje swjatkki swjeczi. O duž k wob-
sanknjenju proschmy hischcze junu s zyrkej wutrobu:

O swjaty Ducho, pój wschať k nam,
Bydl we naš s twojej hnadu sam,
Pój, blónzo rjane, jasne! Hamjeń.

Něschporne předomanje na swjatocznicy.

Ta hnada nascheho Knjesa Jesom Khrysta a ta luboscž
Boža a tón dostatk teho swjateho Ducha budž s wami
wschitkimi! Hamjeń.

Tón rócžny čas je pschichoł, kotryž tsecžu krasnu parlu
šadzi do kónny tych sbóžnych Božich skutkow, kotrež w kóž-
dym lécze swjeczimy, rócžny čas swjatkow. A shto bych
nam wschě druhe rócžne časy pomhale, hdy bychmy tón
njeměli? Kať mohł narod Khrystušowj, jeho smjercž, jeho
horjestacze, a na čož hewak spominamy, naš sbóžnych čzi-
nicž, hdy by wulaty njebył Duch teho Knjesa, kiž naš wuczi
na njeho šameho a na jeho skutk naschu sbóžnoscz sałožicž,
kiž w Božim šlowje k nam ryczi a we naš džěla, kiž w
naschich wutrobach šwětlo wěry sašwěcžuje, — hdy by žana
zyrkej Khrystušowa na semi njebyła, w kotrejž smy wot
přenjeje mlodošcze šem bohate kubla Božeje hnady a naj-
krafnišche dobroty sa šwoje dusche wužiwali?

So je tón Duch pschichoł, so je ta zyrkej sałožena,
to swjeczimy, sa to so džakujemy we swjatym swjatkownym
časju, a shtož je prawy šchescžijan, kiž so šwojeho sboža
we Khrystušu wješeli, tón tež swjatkki swjeczi s wješekej
wutrobu.

Smy so pať tež wschitzy, moji lubowani, prawje
pschihotowali na swjatkki? Wschat wěmy, kať šu so přeni
wěryžy na přenje swjatkki hotowali. Woni běchu šhro-
madženi w jenej myšli na modlitwje a próstwe